

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-6 У. 13685/17
16.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Вукашиновић, председника већа, Зоране Брајовић и Мире Стевић Капус, чланова већа, са судским саветником др Весном Билбија, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиле АА из ..., ..., коју заступа Зоран Рибаров, адвокат из Новог Сада, Струмичка 1, против туженог Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Србије, ради поништаја решења туженог број: 320-01-65/2017-09 од 21.08.2017. године, у предмету утврђивања пасивног статуса пољопривредном газдинству, у нејавној седници већа, одржаној дана 16.10.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА решење туженог Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Србије, број: 320-01-65/2017-09 од 21.08.2017. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени орган - Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Србије, да тужиле АА из ..., ..., на име накнаде трошкова управног спора исплати износ од 17.870,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиле, изјављена против решења Министарства финансија-Управа за трезор, број: 320-2-154-2/14-001 од 20.06.2017. године, којим се утврђује пасиван статус пољопривредном газдинству БПГ ..., чији је носилац овде тужиле, од 05.12.2014. године (тачка 1); пасиван статус пољопривредног газдинства траје 3 (три) године (тачка 2); пољопривредно газдинство у пасиваном статусу не може да остварује мере за подстицање развоја пољопривредне производње, на које би имало право по посебним прописима (тачка 3); жалба не одлаже извршење решења (тачка 4).

Тужбом, поднетом Управном суду дана 08.09.2017. године, преко пуномоћника, тужиле оспорава законитост решења туженог органа са свих законом

прописаних разлога. Указује да првостепени орган у поновљеном поступку, у извршењу решења туженог бр. 320-01-2255/2015-09 од 13.11.2015. године, није отклонио ниједну неправилност због које му је претходно решење поништено. Детаљно изнети наводи поднете тужбе односе се на то да је тужила, као лице коме је као наповољнијем понуђачу државно пољопривредно земљиште додељено у закуп на период од три године одлуком председника општине Врбас, која је постала коначна у септембру 2014. године, означена као лице које без правног основа користи предметно земљиште, да је у тренутку доношења првостепеног решења о увођењу пасивног статуса, као и у тренутку доношења оспореног решења на снази наведена коначна одлука председника општине Врбас, те да чињеница да јој уговор о закупу није био достављен на потписивање до дана од када почиње тећи пасивни статус представља најгрубљу повреду права тужиле, посебно што је уплатила депозит који се сматра закупнином за први сезону закупа. Истиче да води парнични поступак против Републике Србије (покренут под П.бр. 908/15, сада П.бр. 495/17) ради исходавања пресуде којом би био замењен уговор о закупу који још није правноснажно окончан. Наглашава да је ово истицала у жалби, али да се тужени не ове наводе на изјашњава, што је супротно његовој претходној одлуци у којој је јасно наведено да првостепени орган мора испитати чињеницу да не постоји одговорност тужиле, као најповољнијег понуђача, за то што јој од стране ресорног министарства није омогућено закључење уговора о закупу у року. Позива се на појединачне истоврсне случајеве у којом је ресорно министарство признавало тужбени захтев којим се утврђује да је закључен уговор о закупу, као и на судску праксу у погледу права закупаца државног пољопривредног земљишта на накнаду штете када је иста проузрокована од стране органа Републике Србије, те праксу Управног суда у истоветним случајевима из које проистиче да је ресорно министарство било у обавези да обезбеди спровођење одлуке о давању земљишта у закуп закључивањем уговора, те да се не може рећи да је такво лице користило земљиште без правног основа. Предлаже да суд донесе пресуду којом ће тужбу уважити, оспорено решење поништити и вратити на поновни поступак и одлучивање по жалби или пресуду којом ће тужбу уважити, а оспорено решење од 21.08.2017. године преиначити тако што ће се жалба уважити и поништити првостепено решење или жалба уважити, а поступак за увођење пасивног статуса пољопривредног газдинства обуставити. У сваком случају потражује трошкове управног спора и то у износу од 36.000,00 за састав тужбе увећано за износ судске таксе по одлуци суда.

Тужени орган је, у одговору на тужбу, навео да у свему остаје при наводима из образложења оспореног решења и предложио да суд одбије тужбу, као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са чланом 41. став 1. истог закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списа ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је тужени орган одбио жалбу тужиле изјављену против решења Министарства финансија-Управа за трезор, број: 320-2-154-2/14-001 од 20.06.2017. године, донетог у поновљеном поступку у извршењу решења туженог органа од 13.11.2015. године, којим је поништено решење првостепеног органа од 31.12.2014. године, којим ожалбеним решењем се утврђује пасиван статус пољопривредном газдинству БПГ ..., чији је тужилац носилац од 05.12.2014. године у трајању од три године као неоснован. У свом образложењу је навео да је првостепени орган у поновном поступку, у извршењу решења туженог бр. 320-01-2255/2015-09 од 13.11.2015. године, размотрио иницијативу Министарства пољопривреде и заштите животне средине, Сектора пољопривредне инспекције, Одељења пољопривредне инспекције за пољопривредно земљиште Јужнобачки управни округ број 906-275-320-990/3/2014-04 од 08.12.2014. године и Записник број 906-275-320-879/2014-04 од 10.11.2014. године, Записник број 906-275-320-990/2014-04 од 20.11.2014. године и Записник број 906-275-320-990/1/2014-04 од 25.11.2014. године и да је утврдио да је тужила учествовала у поступку јавног надметања за давање у закуп пољопривредног земљишта у државној својини и том приликом излицитирала пољопривредно земљиште под шифром јавног надметања број 101, односно кат.парц. Број .../... и .../..., уписане у поседовни лист број ... КО ..., укупне површине 15,0673 хектара, на основу чега је добила одлуку председника општине Врбас о давању у закуп пољопривредног земљишта у државној својини број 06.2-96/2013-11/02 од 24.04.2014. године, као и да је инспекцијском контролом пољопривредне инспекције записнички констатовано да тужила користи пољопривредно земљиште у државној својини без правног основа, тако што је у производној 2013/2014 години извршила сетву усева кукуруза на катастарским парцелама број .../... и .../... КО ..., а да није закључила уговор о закупу са Министарством пољопривреде и заштите животне средине-Управом за пољопривредно земљиште. Даље је у образложењу навео да је првостепени орган утврдио да је у току инспекцијског прегледа пуномоћник тужиле доставио њену писану изјаву од 20.11.2014. године у којој је именована потврдила да је одмах након добијања Одлуке о давању у закуп пољопривредног земљишта у државној својини од 24.04.2014. године ушла у посед и извршила обраду и сетву усева кукуруза, да је спремна да измири све обавезе плаћања за коришћење предметног пољопривредног земљишта у производној 2013/2014 години, уз умањење закупнине због изгубљене субвенције и касног уласка у посед, као и да је дана 12.12.2016. године пуномоћник тужиле доставио пресуду Основног суда у Врбасу, посл. бр. П 908/15 од 07.11.2016. године на основу које се Министарство пољопривреде и заштите животне средине-Управа за пољопривредно земљиште обавезује да закључи уговор о закупу пољопривредног земљишта у државној својини за предметно пољопривредно земљиште са тужиљом, а све према одлуци председника општине Врбас о давању у закуп пољопривредног земљишта у државној својини број 06.2-96/2013-11/02 од 24.04.2014. године. Како је Министарство пољопривреде и заштите животне средине-Управа за пољопривредно земљиште дописом од 15.06.2017. године потврдило да тужила није закључила уговор о закупу пољопривредног земљишта у државној својини за предметно пољопривредно земљиште из разлога што је надлежно правобранилаштво против наведене пресуде изјавило жалбу Апелационом суду, која је усвојена и предмет враћен првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање, који још увек није окончан, првостепени орган је нашао да је тужила поступила супротно члану 15. став 2. тачка 5. алинеја 9

Правилника о упису у регистар пољопривредних газдинстава и обнови регистрације као и условима за пасиван статус пољопривредног газдинства (“Службени гласник РС”, бр. 17/13.. 46/17) јер је користила пољопривредно земљиште у државној својини без правног основа, односно није закључила уговор у закупу пољопривредног земљишта у државној својини са Министарством пољопривреде и заштите животне средине-Управом за пољопривредно земљиште. Даље је навео да су се на основу изложеног чињеничног стања и сагласно наведеној одредби правилника стекли услови за одређивање пасиваног статуса регистрованом пољопривредном газдинству БПГ ... чији је носилац ББ из ..., јер је користило пољопривредно земљиште у државној својини без правног основа. Такође је навео да су цењени наводи изнети у жалби, али је констатовано да се не могу прихватити јер је инспекцијским прегледом неспорно утврђено да је поменута парцела државна својина, да је жалилац користио пољопривредно земљиште без правног основа и није закључио уговор у закупу са Министарством пољопривреде и заштите животне средине, те да је чињеница да је пољопривредно газдинство користило пољопривредно земљиште у државној својини без правног основа разлог одређивања пасивног статуса на одређени рок (три године). Стога је на основу члана 230. став 1. Закона о општем управном поступку (“Сл.лист СРЈ” бр.33/97, 31/01 и “Сл.гласник РС” бр.30/10) одлучио као у диспозитиву оспореног решења.

По налажењу Управног суда основано се тужбом указује да је повређен закон на штету тужиле, јер је тужени одбио жалбу тужиле као неосновану, а да при том није ценио наводе жалбе. Ово стога што је тужилца, у жалби, између осталог, истакла да је у тренутку доношења првостепеног решења о увођењу пасивног статуса на снази коначна одлука председника општине Врбас којом јој је земљиште додељено у закуп, те да чињеница да јој уговор о закупу није био достављен на потписивање до дана од када почиње тећи пасивни статус представља најгрубљу повреду права тужиле, посебно што је уплатила депозит који се сматра закупнином за први сезону закупа, односно да је закључивање уговора обавеза ресорног министарства. Такође је истакла да је у току парнични поступак који је покренула ради исходавања пресуде којом би био замењен уговор о закупу који још није правноснажно окончан. Тужени орган у образложењу свог решења није ни навео наводе жалбе, већ је само паушално навео да је тужилца изјавила жалбу против првостепеног решења, да су жалбени наводи цењени, али да се не могу прихватити јер је инспекцијским прегледом неспорно утврђено да је поменута парцела државна својина, да је жалилац користио пољопривредно земљиште без правног основа и није закључио уговор у закупу са Министарством пољопривреде и заштите животне средине. На овај начин, тужени орган је, по оцени суда, учинио повреду правила поступка из члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, бр. 30/10). Поред тога, суд указује на пропуст туженог органа који је у образложењу навео да су се стекли услови за одређивање пасиваног статуса регистрованом пољопривредном газдинству БПГ ... чији је носилац ББ из ..., које лице није странка у конкретном управном поступку.

С обзиром на то Управни суд је утврдио да се оспореним решењем тужени орган није изјаснио о наводима жалбе тужиле због чега је оспорено решење туженог органа, по оцени овог суда, засновано на битној повреди правила поступка

прописаном одредбом члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97 и 31/01 и "Службени гласник РС", бр. 30/10) према којој образложење решења садржи утврђено чињенично стање и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућује на решење какво је дато у диспозитиву, а у вези члана 235. став 2. истог закона сагласно којој одредби у образложењу другостепеног решења морају се ценити сви наводи жалбе.

Стога је у поновном поступку потребно отклонити наведену повреду правила поступка и након оцене свих навода жалбе донети ново на закону засновано решење.

Разматрајући предлог тужбе да суд реши управну ствар у спору пуне јурисдикције, суд налази да природа ове управне ствари то не дозвољава и утврђено чињенично стање не пружа поуздан основ за то, у смислу одредбе члана 43. Закона о управним споровима и да је економичније и целисходније да учињене поведе правила поступка орган управе отклони у поновном поступку одлучивања.

Са изложеног, како је оспореним решењем повређен закон на штету тужиле, на основу чл. 40. ст. 2. и 42. ст. 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), одлучено је као у ставу I диспозитива пресуде.

Одлучујући о захтеву тужиле за накнаду трошкова спора, на основу члана 66. и 67. Закона о управним споровима и члана 153. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", број 72/11...18/20), који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да је захтев делимично основан, с обзиром да је тужилца у вези са покретањем спора, имала трошкове за награду адвокату за састав тужбе у износу од 16.500,00 динара, на основу тар. бр. 43. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката ("Службени гласник РС", бр. 121/12) и трошкове за таксу за тужбу у износу од 390,00 динара и за таксу на пресуду у износу од 980,00 динара, према тарифном броју 28. и 29. Закона о судским таксама ("Службени гласник РС", бр. 28/94...95/18), укупно 17.870,00 динара. У преосталом делу до траженог износа од 36.000,00 динара за састав тужбе, трошкови нису опредељени по важећој АТ. Са изнетих разлога, одлучено је као у ставу II диспозитива ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 16.10.2020. године, III-6 У. 13685/17

Записничар
др Весна Билбија, с.р.

Председник већа-судија
Јасминка Вукашиновић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СС